tárgyalás végett kiadatik a tanácsnak, illetőleg a bizottságoknak.

Heltai Ferencz szerint, midőn a thatósági bizottság rendkivüli közgyülése en bloc elfogadta a fizetésrendezési javaslatot, czélja az volt, hogy egyszer valahára vége szakittassék a fizetés rendezetlensége folytán fennálló örökös panaszoknak. Ha most elfogadtatnék Polónyi Géza inditványa a kórházi tisztviselők fizetési rendezésére vonatkozó inditvány hozzáadásával együtt: akkor az eredmény az lenne, hogy a tisztviselők jogos igényeit a fizetés tekintetében még a jövő esztendőben sem tudná a főváros kielégiteni. Tény az, hogy a számvevőség személyzetén esett sérelmet orvosolni kell és tény az is, hogy a többi panaszok jogosultságát vagy jogosulatlanságát is meg kell vizsgálni; de nézete szerint ezt el lehet intézni gyorsabban is. Csak legfeljebb a legközelebbi közgyülésig kell halasztani ezt, a meddig a főszámvevő azon helyzetben lesz, hogy a kérdések pénzügyi oldalát kellőlen megvilágithatja és nem lesz szükséges az egész előterjesztést a bizottságokhoz újólagos tárgyalás végett utasitani.

Inditványozza tehát, hogy a tanács utasittassék, hogy a legközelebbi közgyülésen tegyen előterjesztést a beérkezett folyamodványokra.

Pártos Gyula a fővárosnál alkalmazott alsóbbrangú mérnökök helyzetét ecseteli. Hibája a fizetésrendezésről szóló javaslatnak, hogy a felső rangfokozatban levő mérnökök igen jól lesznek dotálva, mig a mérnöki karnak zöme, tehát a legtöbb mérnök, ezek mögött erősen hátramarad. Ha meggondoljuk, hogy 21 másodosztályú mérnök mellett csak 8 elsőosztályú hely van, világos, hogy az ily kedvezőtlen arány szinte minden reményét elveszi az alantas mérnököknek az emelkedésre.

Kamermayer Károly polgármester megjegyzi, hogy a tanács nem járhatott el másképen, mint a hogy eljárt. A belügyministeri leirat t. i., a mely a közgyülés határozatát helyben hagyta, csak egy pontra nézve tesz megjegyzést: a tanács tehát csak ezen egy pontra nézve nyilatkozhatott. Arra a tanács nem érezhette magát hivatva, hogy a közgyülésnek megbizása nélkül reflektáljon olyan későbben érkezett beadványokra, a melyek a közgyülési határozatot alterálják. Ha azonban a közgyülés ezeknek a beadványoknak a tárgyalását elrendeli, természetes, hogy a tanácsnak kötelessége lesz azokra reflektálni és a tanács azon helyzetben lesz, hogy az illető szakközegek meghallgatása mellett a legközelebbi közgyülésnek előterjesztést is tehet. (Helyeslés.) A mi a kórházi személyzetet illeti, arra nézve megjegyzi, hogy az erre vonatkozó egész tervezet készen van és az előadó éppen ebben a pillanatban jelentette, hogy a jövő héten képes lesz azt a tanács tárgyalása alá bocsátani.

Megjegyzi, hogy ez a tervezet egészen más elbirálás alá esik, mert a kórházi személyzet külön költségvetés alapján kapja meg a maga illetményeit. (Helyeslés.) Azt hiszi, hogy nem lehet észrevétel az ellen, hogy az előterjesztés visszaadassék a tanácsnak azzal az utasitással, hogy a közgyülésen most felhozottakra a legközelebbi közgyülésen reflektáljon és azokra vonatkozólag tegyen előterjesztést. (Helyeslés.)

Polónyi Géza hozzájárul a polgármester ur javaslatához és kéri inditványának ilyen értelemben való megszavazását.

Elnök szavazásra bocsátja a kérdést. A közgyülés elfogadja a polgármester javaslatát azzal, hogy a tárgy adassék vissza a tanácsnak, hogy a felmerült kérdésekre nézve az illetékes szakközegek meghallgatásával a legközelebbi közgyülésnek tüzetes és minden fölmerült kérdésre kiterjedő előterjesztést tegyen.

Viola Imre tanácsnok előadja a tanács előterjesztését Berg Fedor berlini lakos kérvényére, Van J. Roleghem társaskocsi-vállalati szerződésének átruházása tárgyában.

Medrey Zsigmond nagyon tart tőle, hogy ez a vállalkozó sem fogja betartani az omnibusz-közlekedés életbeléptetésének határidejét. A fővárosnak határozottan nincs szerencséje az egységes omnibusz-közlekedés létesitésére ajánlkozó vállalkozókkal.

Ez már a harmadik egyén, de omnibusz-vállalat még sincs. A mostani előterjesztés, vagyis a mostani vállalkozónak az ügye csak a tanácsnál volt, a bizottsági tagok nem foglalkoztak vele, ilyen módon nem tarthatja a kérdést teljesen előkészitettnek. Azért inditványozza, hogy a közgyülés adja ki az előterjesztést a tanácsnak az illető szakbizottság utján való tárgyalás czéljából. Különben a közgyülés megitélésére bizza az ügyet.

Heltai Ferencz megemliti, hogy ennek az egységes omnibusz-vállalatnak a nyélbeütésére kétes hirű pénzintézeteknél már évek óta keresik a tőkét, a mit arra nézve hoz fel, hogy igazán ideje volna végre-valahára véget vetni már a házalásnak. — Az átruházás czéljából szóban levő szerződést keletkezésekor a közrendészeti bizottság kivételével, egy bizottság sem tárgyalta, tehát e szerződés az illetékes faktorok közreműködése nélkül terjesztetett a közgyülés elé. És ennek köszönhető, hogy a szerződésből olyan dolgok maradtak ki, a melyeknek hiánya folytán a főváros érdekein könnyen sérelem eshetik. Hiányzik pl. az a kikötés, a mely a más vállalkozókkal kötött szerződésben rendesen benne van, hogy a szükséges anyagokat az illető vállalkozó a belföldön tartozik beszerezni. Hiányzik belőle a budai viteldíjaknak, illetőleg a hidon keresztül közlekedő omnibuszok vitelbérének szoros meghatározása.

Nincsen megmondva, hogy a vállalkozó hány kocsival tartozik közlekedni. Arról sincsen a szerződésben szó, hogy mi történik majd a kauczióval akkor, hogy ha a kiszabott határidőre a vállalkozó a vállalatot nem csinálja meg. Mindezek után hozzájárul előtte szóló inditványához, hogy az előterjesztés az illető szakközegek útján való tárgyalás végett utasitassék vissza a tanácshoz.

Polónyi Géza más nézeten van, mint az előtte szóló bizottsági tagok. Nyolcz év óta vajudik már ez a kérdés és még mindig nincsen megoldva. Most végre-valahára alkalom volna az egységes omnibusz-vállalat kérdésének megoldására és megint akadnak ellenzők, a kik azt mondják, hogy a szerződés rossz. Pedig erről most nem lehet szó, mert a szerződés már meg van kötve, az elől menekülni nem lehet; most csak arról lehet szó, hogy beleegyezzék-e a főváros abba, hogy a mással kötött szerződés egy új vállalkozóra átruháztassék. Szólónak tudomása van róla, hogy az első vállalkozóval kötött szerződés annak idején az összes szakbizottságokat bejárta, tehát jól előkészitve terjesztetett a közgyülés elé, a mely akkor el is fogadta azt. Most ugyancsak az a régi szerződés került a közgyülés elé, a mely már tárgyalva lett, újabb tárgyalásnak a szükségét tehát nem lehet belátni.

Mindezek után inditványozza, hogy mondja ki a közgyülés, hogy a vállalkozótól még 20 ezer forint kaucziót követel biztositékul arra nézve, hogy április elsején tényleg életbelépteti az egységes omnibus-vállalatot. Az esetben, ha akkorra a vállalatot nem lépteti életbe, az 50 ezer forint biztositék a főváros javára esik.

Csikváry Jákó nem fogadja el a tanács előterjesztését. Nem fogadja el, mert őszintén megmondva, azt hiszi, hogy a főváros közönségének nincsen szüksége omnibuszra. (Zajos ellenmondások.) De feltéve, hogy szüksége van, nem látja be, hogy ennek a szükségnek a fővárosra nézve káros szerződés megkötése útján tétessék elég.

Radocza János minden tekintetben hozzájárul Polónyi Géza előadásához és annak az inditványát teszi magáévá, kijelentvén, hogy ő az előterjesztés, illetőleg a szerződés-átruházás el nem fogadásából eredő consequentiákat nem akarja magára vállalni.

Előadó tanácsnok Heltai biz. tag észrevételére válaszolva megjegyzi, hogy az első vállalkozóval kötendő szerződés annak idején tárgyaltatott úgy a pénzügyi, mint a közrendészeti bizottságokban a főszámvevő és a főügyész jelenlétében. A szerződés hiányaira vonatkozó észrevételekkel szemben megjegyzi, hogy ebben a szerződésben ugyanazok a kikötések vannak felvéve, a melyek a többi vasuti szerződésekben. A tanács a rendőrséggel egyetértve fogja megállapitani a menetrendet és a rendőrségnek lesz kötelessége ellenőrizni, hogy ez a menetrend be is tartatik-e? Tehát arra nincsen szükség, hogy a kocsik számát megállapitsák. A közlekedés megkezdésére vonatkozólag fennáll az a kikötés, hogy az esetben, ha a közlekedés a megszabott időre meg nem kezdődnék, a vállalkozó tizezer forint biztositékát elveszti. Végül megjegyzi, hogy nem lehet megtagadni ettől az ajánlattól a komolyságot akkor, mikor az ajánlattevő nem harminczezer, de ötvenezer forintot is letesz biztositékul, hogyha a szerződést vele megkötik.

Rácz Károly az előadó urnak szavait ki akarja egészíteni azzal, hogy a pénzügyi bizottság is tényleg tárgyalta ezt a kérdést, még pedig ismételten, de azt mondotta ki, hogy ez a szerződés rossz és a fővárosra nézve káros. A maga részéről is rossznak és károsnak tartja és ezért a tanács javaslatát nem fogadja el.

Elnök szavazásra bocsátván a kérdést, a többség elveti a halasztási inditványt, vagyis nem járul ahhoz, hogy a végleges döntés előtt a szerződést ujolag a bizottságok tárgyalják.

A közgyülés többsége elfogadja a tanácsnak az átruházásra vonatkozó javaslatát.

Ugyszintén hozzájárul Polónyi Gézának azon inditványához, hogy a vállalkozó kaucziója 20 ezer forinttal ötvenezer forintra egészittessék ki. Kimondja a közgyülés azt is, hogy miután az utóbbi javaslat elfogadása a szerződést alterálja, lépjen a tanács a vállalkozóval érintkezésbe, hogy az óvadékkérdést e határozat értelmében akarja-e rendezni s az eredményről tegyen a legközelebbi közgyülésnek jelentést.

Polónyi Géza a napirendhez szól és inditványozza, hogy a napirend 3-ik pontja, vagyis a vígszinház segélyezése ügyében készült bizottmányi és tanácsi előterjesztés tárgyaltassék, mint aránylag legfontosabb ügy, első sorban.

A közgyülés elfogadja az inditványt.

Rózsavölgyi Gyula tanácsnok előadja a közoktatásügyi és pénzügyi bizottmányok és a tanács előterjesztését a magyar vígszinház részvénytársaságnak segélyezés iránt beadott kérvényére.

Dezsényi József csak röviden kiván szólni. Nem fogadja el a tanács javaslatát és kéri a közgyülést, hogy a várossal szemben támasztott ezen igényteljes előterjesztést utasitsa vissza (Élénk helyeslés.)

Azt nem lehet tagadni, hogy a főváros kulturális érdeke minden egyes bizottsági tagnak szivén fekszik; a főváros törvényhatósága ennek nem egyszer tanujelét adta. Az azonban nem lehet a főváros kötelessége, hogy egy nem egészen magyar vállalat elősegitéséhez olyan óriási összeggel járuljon hozzá, mint a hogy javaslatba van hozva. (Élénk helyeslés.) Van azonban más indoka is, a miért a javaslatot nem fogadja el. A legfőbb indoka az, hogy a főváros pénzügyi helyzete nem engedi meg, hogy negyven éven keresztül évenkint húsz ezer forint segélyt adjon. (Élénk tetszés.)

Meg van arról győződve, hogy a nemzeti szinház előbb-utóbb más helyiségre szorul, az ahhoz szükséglendő költségekhez a főváros örömest hozzájárul, de egy nem teljesen magyar vállalat létesitéséhez nem köteles járulni, miért is a javaslat elejtését kéri.

Havas Rezső nincsen egy nézeten az előtte szóló biz. tag úrral. Nem ellenzi, ha a főváros csak bizonyos feltételek mellett adja meg a kivánt szubvencziót, de határozottan ellene van annak, hogy a főváros ridegen megtagadja a részvénytársaság kérését. Megtudta, hogy bérletes előadások alkalmával a nemzeti szinházban mindössze 42 jegy adatik el a nagyközönség számára. Tekintetbe véve azt a nagy idegenforgalmat, tekintve a vidékről feljövő népességet, azt hiszi, hogy nem kell bizonyitani, hogy az ilyen csekély számban rendelkezésre álló hely a szükségletet egyáltalán nem birja kielégiteni.

Megjegyzi, hogy a tanügyi bizottságban, a hol a részvénytársaság kérelméről szó volt, egy más vállalkozó ajánlata is megfordult. E vállalkozó azt mondja, hogy hajlandó egy nemzetközi szinházat létesiteni a főváros részéről nyujtandó minden szubvencziót nélkül is.

Arra tehát, hogy nemzetközi szinházat segélyezzünk, semmi szükség nem forog fenn.

Van ugyan szükség egy ujabb magyar szinházra és a főváros közoktatásügyi bizottmánya egy ilyen negyedik magyar szinház czéljaira a 20 ezer forint évi szubvenczió megszavazását javasolta is. Ha tehát a részvénytársaság kötelezné magát arra, hogy a létesitendő negyedik szinházban csak magyar előadásokat fog tartani, a szubvencziónak megszavazását kérné, ellen esetben javallná, hogy ez a kérés tagadtassék meg.

Rácz Károly dr. elmondja, hogy azelőtt egy egyesület akarta a vigszinházat létesiteni és mint egylet kérte a főváros szubvenczióját. Akkor érthető volt, hogy a főváros idegenkedéssel viseltetett a szubvenczió megadása iránt, de most a helyzet megváltozott. A részvénytársaság garancziát nyujt arra nézve, hogy a mit igér, azt meg is tartja és az esetleg megszavazandó szubvencziót olyan czélokra fogja forditani, a melyek a művészet igényeinek megfelelnek. Azt hangoztatják, hogy a főváros pénzügyei ziláltak és azért takarékoskodni kell. Ez igaz és szóló mindig azok között volt, a kik a takarékosságot hangoztatták. Csakhogy meg kell fontolni, hogy a takarékosság elvét mikor és hol alkalmazzuk. A takarékosság most, a mikor a főváros közönségének az érdekében kell valamit tenni, nincsen helyén. Bécsben az udvar áldoz a szinházakért, sajnos, hogy mi nem számithatunk erre a segélyre: azért a fővárosnak kell áldozatkészséget tanusitani. Az pedig ki nem kerülhető, hogy a fővároshoz egy szinházat épitő társaság segélyért ne forduljon. Mert a szinház épitésénél főszempont mindig a telek kérdése. A szinház czéljaira kitünő fekvésű telek kell és igy csak természetes, hogy a telekért a legnagyobb telektulajdonoshoz, a fővároshoz fordulnak.

S a főváros nem zárkózhatik el a támogatás elől. Utóvégre a közönség megkivánhatja, hogy képviselőtestülete ne csak anyagi érdekeivel, de kulturális szükségleteivel is törődjék. A mostani állapot fenn nem tartható. A nemzeti szinház sok esetben csak 42 helyet biztosithat a nagyközönségnek. Ez semmi. A tények mutatják, hogy negyedik szinházra szükség van és miután a negyedik szinház a főváros szubvencziója nélkül fel nem épülhet, a tanács javaslatának elfogadását ajánlja.

Preyer Hugó dr. kifejti, hogy immár elérkezett az ideje, hogy a főváros leszámoljon azokkal a kisérletekkel, a melyek oda irányozvák, hogy szinházi szükséglet pótlása czimén a fővárostól nagyobb összegű szubvencziót eszközöljenek ki idegen nyelvű szinháznak a létesitésére. (Élénk helyeslés.) A szinházak szaporitására szükség van, de ezt a szükséget nem magántőkével, nem magánspekuláczió javára kell kielégiteni. Ez a részvénytársaság csak magánspekuláczióból akarja a szinházat és a fővárosnak már volt egyszer hozzá szerencséje, akkor, a mikor ez a társaság a nagyon divatos nemzetköziség álczáját öltvén magára, telekadományozásért fordult hozzá.

A főváros akkor igen helyesen, kérésével elutasitotta és ugyanazt kell cselekednie most is, mert a főváros nem türheti, hogy a magyarosodás szép haladása mellett menhely teremtessék a magyartalanságnak. (Élénk tetszés.) Más szempont is a mellett szól, hogy a társaság kérésével elutasittassék és ez nem annyira a főváros, mint inkább a társaság pénzügyi helyzete. A társaságnak 50.000 frt az alaptőkéje. Ez elenyésző csekély összeg egy szinház teremtésére és ezért akarja, hogy az óriási nagy pénzhiányon a főváros áldozatkészsége segitsen? Ha már ilyen nagy áldozatot követelnek a fővárostól, akkor sokkal okosabb, ha maga a főváros csinálja meg a szinházat. Azonban ismétli, hogy a legnyomatékosabb indok, a mely miatt a szubvencziót nem szavazza meg, az a körülmény, hogy a főváros pénzén a nemzetköziség elve segittetnék diadalra. (Helyeslés.) Ez a közgyülés mindig magyar volt és most sem lesz nemzetközi. (Zajos tetszés.)

A pénzügyi bizottság alaposan kifejtette, hogy a negyedik szinházat megcsinálhatja a főváros az állam segélyével és ahhoz nem kell magántőkének a segitsége. Ha a negyedik szinházra égető szükség lesz, meg fogja csinálni a főváros, de most nincsen rá annyira szükség, hogy a nemzetköziség előtérbe tolásával, a magyar nemzeti kultura rovására, magánspekuláczió érdekében járuljon hozzá nagy áldozatokkal a főváros. Megjegyzi, hogy a negyedik szinházra a budai résznek van nagy szüksége és oda is kellene azt épiteni. (Nagy derültség.)

Az előterjesztés tehát e tekintetben is el van hibázva. Összegezvén az elmondottakat: a javaslat elvetését ajánlja. (Élénk helyeslés.)

Kenedi Géza dr. nézete szerint szinházakat alapitani és azokban előadásokat tartani két szempontból szokás: magas művészeti szempontból és a mulatási hajlam kielégitése szempontjából. Ugy látja, hogy az előterjesztés szerint létesülő negyedik szinház csak egyik szempontot: a mulatás vágyát elégitené ki, mert a magasabb művészi szempont ennél a szinháznál nem jöhetne tekintetbe. (Helyeslés.) Havass bizottsági tag úr kifejtette, hogy a közönségben nagy a művészeti szükséglet, a melyet a nemzeti szinház nem tud kielégiteni.

Nem hiszi, hogy ez az új szinház ki fogja tudni elégiteni. Hiszen a művészeti szempontok a nemzeti szinháznál és az operánál uralkodnak ugyan, de már a népszinháznál teljes számban művészi erőket nem lehet találni. Honnan fog tehát szerezni ez a negyedik szinház megfelelő művészi erőket? S miután ebben a negyedik szinházban a művészeti szempontnak érvényre juttatását nem remélheti, a tanács előterjesztését feltétlenül elutasitandónak tartja. (Élénk helyeslés és tetszés.)

Elnök szavazásra bocsátja a kérdést. A közgyülés nagy többsége nem fogadja el a tanács előterjesztését.

Rózsavölgyi Gyula tanácsnok előadja a közoktatási bizottmány és a tanács előterjesztését Rakodczay Pálnak, az ó-budai szinkör igazgatójának folyó évi segélyezése tárgyában; az iparrajziskola tanári könyvtára és tanszergyüjteményének kiegészitésére szükséges összeg fedezete iránt és a lipótvárosi templom épitésének teljes befejezéséhez szükséges s még hátra levő összes munkák ügyében. (Elfogadtatnak.)

Előadja a tanács előterjesztését Rácz Károly dr.-nak Árpád sirja megjelölése és az ott emelendő emlék tárgyában tett inditványára. Rácz Károly biz. tag ur hivatkozással arra, hogy Árpád sirjának helye tekintetében nézeteltérések vannak és miután szükséges, hogy ezen nézeteltérések tisztáztassanak, hogy azon a helyen a honalapitónak méltó emlék állittathassék: azon inditványt tette, hogy Árpád sirjának megjelölése czéljából határozza el a közgyülés, hogy a tud. akadémiát a kutatások eszközlésére felkéri, esetleg e czélból vegyes bizottságot küld ki. Inditványozta továbbá, hogy kérje föl a törvényhatóság a kormányt, hogy Árpád sirja helyén a honalapitás ezredéves ünnepe alkalmából emelendő emlék költségeinek fedezésére országos bizottságot szervezzen.

A közgyülés az inditványt kiadta a tanácsnak, hogy az illetékes szakbizottságok által tárgyaltassa a kérdést és azután tegyen előterjesztést. A régészeti bizottság nagy örömmel tette magáévá az inditványt és javasolta, hogy Pulszky Ferencz elnöklete mellett kilencztagú vegyes bizottság küldessék ki a sir helyének megállapitására.

A tanács azzal terjeszti elő a kérdést, hogy mondja ki a közgyülés, hogy a honalapitó sirja helyének megállapitását és emlékének méltó megörökitését már a nemzeti érzület fejlesztése czéljából is rendkivül fontosnak tartja, mivel azonban ezen ügy országos érdekkel bir, inditványozza, hogy a közgyülés intézzen felterjesztést a vallás- és közoktatásügyi ministerhez, hogy a honalapitó sirjának helye tisztába hozatván, Árpád emléke iránt a tárgyalásokat idejekorán meginditsa és jelentse ki a közgyülés, hogy a szobor vagy emlékmű költségeihez annak idején teljes erejével hozzá fog járulni.

A közgyülés a tanács előterjesztését elfogadja.

Viola Imre tanácsnok előadja a tanács előterjesztését Szőke György felebbezésére, egyfogatú bérkocsi engedélyezése tárgyában hozott elutasitó tanácsi határozat ellen.

Terstyánszky Kálmán a concessió megadása mellett van. A főváros közönségének az érdeke az, hogy minél több bérkocsi álljon rendelkezésére. A mostani bérkocsisok zsarolják a közönséget; ha több bérkocsi lesz, nem lesz annyira kitéve a zsarolásnak, ebből a szempontból nem fogadja el a tanács előterjesztését, hanem helyt adna a felfolyamodásnak.

Lipthay Béla br. a tanács javaslatát nem fogadja el. A mozgó kocsik intézményét helyesnek és megvalósitandónak tartja. Különösen esős időben nagy hasznát venné ezeknek a mozgó bérkocsiknak a közönség. A tanács azt mondja, hogy forgalmi zavart okoznának. Azt hiszi, hogy ily akadályt nem fognak okozni. De ha okoznának, még akkor is szivesebben látja ezt a kocsik okozta forgalmi zavart, mint a szép palotákkal biró kihalt utczákat. Miután a folyamodó nem akar kizárólagos konczessziót, a kérés teljesitése mellett van.

Előadó azon felvilágositó megjegyzést teszi, hogy a folyamodó kizárólagos konczessziót kér.

Lipthay Béla br. a kapott felvilágositás után hozzájárul a tanács javaslatához azzal, hogy a tanács utasittassék, hogy a folyamodóval tárgyalást folytasson arra nézve, ha nem-e hajlandó vállalatának létesitésére kizárólagosság nélkül.

Mátyus Arisztid szintén nem hiszi, hogy ezek a mozgó kocsik a forgalmat megakadályoznák. De azt hiszi, hogy ha a tanács akarná, akkor sem engedhetné meg a mozgó kocsikat, mert ezt a szabályrendelet tilja. Első sorban tehát azt kellene tenni, hogy a szabályrendeletet megfelelő módon megváltoztassák, de már ez esetben is kijelenti, hogy ő még akkor sem engedné meg, hogy valaki kizárólagos joggal ily vállalatot életbeléptessen.

Csepreghy Jánosnak a mozgó bérkocsik eszméje tetszik, de a kizárólagos jog ellen tiltakozik. Legokosabb volna, hogyha a bérkocsi társulat venné kezébe a kérdést és megoldaná azt olyképen, hogy a bérkocsi-tulajdonosok érdekeinek megfelelő legyen.

Elnök szavazásra bocsátván a kérdést, a közgyülés hozzájárul a tanács előterjesztéséhez, vagyis folyamodót kérésével elutasitja.

Viola Imre tanácsnok előadja a tanács előterjesztését a ker. betegsegélyző pénztár felebbezésére a pénztár berendezésére előlegezett 8000 forint előleg elengedése kérdésében. (Elfogadtatik).

Előadja a tanács előterjesztését a budapesti önkéntes mentő-egyesület felebbezésére, bérkocsi-állomásnak a Markó-utczába leendő áthelyezését elrendelő tanácsi határozat ellen.

Rácz Károly dr. nem fogadja el a tanács előterjesztését és helyet ád a felebbezésnek. Ismeri az ottani viszonyokat és tudja, hogy ott két iskola van és a kitóduló gyermekek testi épségét folyton veszélyeztetik az ott állomásozó bérkocsik. El lehet helyezni azokat a kocsikat más állomásokra, például a váczi körútnak a tulsó oldalára.

Dezsényi József szintén ismeri az ottani viszonyokat és éppen azért a felebbezés elutasitása mellett van. A bérkocsi-állomásra ott szükség van és vele is megtörtént nem egyszer, hogy igénybe kellett vennie az ott állomásozó kocsikat.

Mezey Péter a felebbezés elutasitását helyesnek tartja, mert a gyermekeket nem annyira a komfortábli lovaktól, mint inkább a mentők kocsijától kell félteni.

Ullman Pál veszélyesnek tartja az iskolás gyermekek testi épségére a bérkocsikat és ezért elhelyezésük érdekében emel szót. Legjobb volna a sólyom-utczába helyezni egészen ezt a bérkocsi-állomást.

Heltai Ferencz ugy gondolja megoldhatónak a kérdést, ha a Markó-utczában állomásozó négy kocsi beosztatnék a szomszédos bérkocsi állomáshelyekre.

Báthory Nándor felemliti, hogy a Markó-utczai két iskola igazgatói már régóta kérvényezik a bérkocsi-állomás elhelyezését. Kérik pedig növendékeik érdekében. Már ezért is el kellene tenni onnan az állomást.

Elnök szavazásra bocsátván a kérdést, a